

Resolució 1391/2024, de 7 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1152/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Pere de Ribes

Informació reclamada: Accés a un expedient d'assetjament laboral.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació reclamada és informació pública que afecta a la persona reclamant. La manca de col·laboració de l'Administració no permet conèixer amb exactitud l'afectació dels límits previstos ni de dades personals i, per tant, concretar l'abast de la concurrència d'aquests d'acord amb l'LTAIPBG respecte del dret d'accés a la informació pública. Ara bé, per atendre l'interès públic abans descrit, és a dir, l'interès de conèixer com s'exerceix una potestat administrativa i complir les finalitats de la de transparència establertes a l'article 1.2 de l'LTAIPBG no cal revelar les dades de caràcter personal que consten en els informes, essent suficient amb facilitar la informació relativa als "fets susceptibles de motivar la incoació del procediment" i "les circumstàncies rellevants que concorrin" (els altres dos tipus d'informacions que, d'acord amb l'article 55.2 LPACAP, formen part de l'objecte de les actuacions prèvies), juntament amb la motivació en què es recolza la decisió d'incoar el procediment administratiu sancionador. Igualment, la persona reclamant té dret a accedir a la informació de l'expedient que faci referència a la seva persona, incloses les dades de categories especials i a la informació aportada sobre ella tant per la persona investigada com pels possibles testimonis, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones interessades. Protocols. Assetjaments laborals. Dades pròpies. Límits. Dades personals. Investigacions i sancions. Manca de col·laboració. Reclamació contra silenci. Mediacions fallides. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Mediador: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El 21 d'agost de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1152/2024, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant manifesta no haver rebut resposta de l'Administració.

2. El 15 de juliol de 2024 la persona reclamant va presentar una instància genèrica en la que, fent referència a una petició anterior, demana “còpia de l'expedient d'assetjament laboral en data 27 de març de l'any en curs núm d'expedient 01/2024”.
3. El 29 d'agost la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes i li requereix que, atenent que s'ha demanat el procediment de mediació, aporti les dades identificatives i de contacte que representarà l'Administració i dues dates possibles per a agendar la mediació.
5. El 17 de setembre de 2024 la GAIP reitera les dades descrites en l'antecedent anterior i que dins el termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Vençut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.
6. El 4 de novembre el vocal mediador de la GAIP certifica la impossibilitat d'acord de mediació per la manca de col·laboració de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes en la convocatòria de la sessió de mediació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

Els antecedents 4 i 5 posen de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació ja que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret parcial a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i reclamada, -còpia d'un expedient d'assetjament-, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Recordar que l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes és un subjecte obligat a complir amb les obligacions de transparència activa i a tramitar, conforme a l'LTAIPBG, les sol·licituds d'accés a la informació pública (art. 3.1.a) formulades per les persones interessades.

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació i tampoc requereix invocació de cap norma (art. 18.2 LTAIPBG). La persona reclamant manifesta un interès legítim en la reclamació al

tractar-se d'un expedient iniciat arran d'haver activat el corresponent protocol i que "un vegada finalitzat per part de la comissió el vaig demanar per poder continuar amb una denúncia penal".

La manca de col·laboració de l'Administració no permet conèixer amb exactitud l'afectació dels límits previstos ni de dades personals i, per tant, concretar l'abast de la concurrència d'aquests d'acord amb l'LTAIPBG respecte del dret d'accés a la informació pública. Tampoc permet conèixer amb exactitud el moment en que es troba el procediment més enllà de l'afirmació de la persona reclamant; ni si en el protocol al que es refereix la persona reclamant relatiu als assetjaments laborals existeixen previsions relatives al desenvolupament i aplicació del procediment i que podrien afectar al caràcter confidencial de la informació que es generi en dit procediment.

En el cas que ens ocupa es pretén tenir accés a l'expedient relatiu a les actuacions prèvies desenvolupades conforme a allò disposat a l'article 55 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En aquest supòsit i per la informació aportada per la persona reclamant hem d'entendre que el procediment està conclòs; desconeixem si se n'ha derivat la incoació d'un procediment sancionador. Com és ben sabut, en l'àmbit sancionador o disciplinari, les actuacions prèvies s'orienten a determinar, amb la màxima precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que poguessin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en uns i altres (article 55 Llei 39/2015, de Procediment Administratiu Comú). Pel cas que l'Administració decideixi incoar un procediment sancionador o disciplinari, i aquest procediment es trobi en tramitació, la persona denunciante no té dret a accedir a la informació perquè no té la condició d'interessada. En aquests casos, s'aplica la Llei 39/2015 (DA 1a LTAIPBG). A més, i per norma general, s'ha vingut interpretant que, un cop finalitzat aquest procediment, i sempre que afecti persones físiques (no les jurídiques) tampoc podria tenir accés a aquesta informació perquè concorreria el límit de la protecció de dades personals, llevat que la persona consentís, cosa que no és gens habitual (art 23 de la LTAIPBG).

No obstant això, és important destacar per recordar-ho que encara que els articles 63.2 i 64.1 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú, únicament imposin a l'Administració l'obligació de notificar als denunciants, d'ofici, la decisió de si s'ha iniciat o no el procediment quan a la denúncia s'invoqui un perjudici en el patrimoni de les administracions públiques o quan les normes reguladores del procediment així ho prevegin, això no significa que l'Administració no tingui l'obligació de facilitar la informació pública de les diligències o actuacions prèvies finalitzades sense haver-se incoat el procediment sancionador o disciplinari, quan ho sol·liciti expressament el denunciante a l'empara de l'LTAIPBG. Com ja s'ha dit en el cas concret, desconeixem si l'Administració

ha iniciat en posterioritat la incoació d'un procediment disciplinari contra la persona investigada en el procediment d'actuacions prèvies.

Quant a l'aplicació al cas de les regles de l'article 23 LTAIPBG, és clar que, tenint en compte el seu objecte, els documents elaborats en el marc d'actuacions prèvies contenen abundants informacions que concerneixen persones físiques identificades o identificables. Aquestes informacions tenen la qualificació jurídica de dades de caràcter personal d'acord amb la definició dels mateixos establerta al article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril del 2016 (RGPD). En conseqüència, el seu tractament s'ha de regir pel que disposa l'esmentat Reglament i a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD) i, en particular, el tractament consistent en l'accés de tercers a les informacions esmentades s'haurà d'atorgar o denegar-se conforme al que preveu l'article 23 de l'LTAIPBG, que estableix un règim diferenciat en funció de les característiques de les dades personals especialment protegides involucrades.

A la vista del règim jurídic establert en aquest precepte resulta clar que, a aquells supòsits en què un informe d'actuacions prèvies contingui dades personals pertanyents a alguna de les categories esmentades a l'apartat primer de l'article 23 de l'LTAIPBG, la concessió de l'accés a la informació que els contingui està subjecta a condicions molt estrictes: (a) el consentiment exprés i per escrit de l'afectat si revelen ideologia, afiliació sindical, religió o creences (tret que ell mateix els hagi fet manifestament públics); o (b), el consentiment exprés o l'empara en una norma amb rang de llei si conté dades que facin referència a l'origen racial, a la salut o la vida sexual, o inclou dades genètiques, biomètriques o relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin amonestació pública. Però, a més de les informacions que continguin dades pertanyents a les categories esmentades, en els documents generats a les actuacions prèvies és habitual que figurin altres de variada naturalesa que afectin les diverses persones físiques que hagin intervingut, siguin denunciants, investigats, testimonis o declarants. Totes elles reuneixen també la condició de dades de caràcter personal en la mesura que es tracti d'informacions "sobre una persona física identificada o identificable" (art. 4.1 RGPD). En conseqüència, excepte quan afecten únicament la persona sol·licitant, la decisió sobre l'accés a les mateixes haurà de regir-se pel que preveu l'article 23 de l'LTAIPBG que estableix que "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud".

En aquest cas, l'interès públic en l'accés a la informació ve marcat per la seva utilitat per conèixer com es prenen pels corresponents òrgans administratius les decisions relatives a l'exercici d'una potestat reglada com és la disciplinària, i, més en concret, com s'adopta la decisió d'arxivar-ne una denúncia o iniciar un procediment sancionador, potestats que en cap cas són de caràcter discrecional, com ja s'ha dit. D'altra banda, vist el contingut que els és propi, la divulgació de determinades informacions generades en el marc de les actuacions prèvies de l'article 55 LPACAP comporta generalment un grau d'afectació notable dels drets de les persones concernides, no només del seu dret fonamental a la protecció de dades personals sinó també d'altres drets de l'esfera personal (així com, eventualment, de determinats interessos particulars), afectació el pes específic del qual inclinarà generalment la balança a favor de la seva protecció, tret que concorrin circumstàncies excepcionals que hagin de ser preses en consideració, circumstàncies excepcionals que la Comissió no aprecia en el cas present.

Tot i això, el fet que de la preceptiva ponderació resulti la prevalença dels drets dels afectats per l'exercici del dret d'accés a la informació pública no es deriva, directament, que la decisió pertinent sigui la de denegar completament l'accés a la informació sol·licitada. Abans d'adoptar tal mesura, ateses les seves radicals conseqüències sobre l'exercici del dret, cal valorar si la finalitat perseguida no es pot assolir concedint un accés parcial a la informació, dissociant-la de les dades de caràcter personal. D'aquesta manera s'harmonitza el dret d'accés a la informació pública -i les finalitats de de transparència a els que aquest dret serveix- amb la deguda protecció de les dades de caràcter personal dels afectats.

En casos com el present, per atendre l'interès públic abans descrit, és a dir, l'interès de conèixer com s'exerceix una potestat administrativa i complir les finalitats de la de transparència establertes a l'article 1.2 de l'LTAIPBG no cal revelar les dades de caràcter personal que consten en els informes, essent suficient amb facilitar la informació relativa als "fets susceptibles de motivar la incoació del procediment" i "les circumstàncies rellevants que concorrin" (els altres dos tipus d'informacions que, d'acord amb l'article 55.2 LPACAP, formen part de l'objecte de les actuacions prèvies), juntament amb la motivació en què es recolza la decisió d'incoar o no incoar el procediment administratiu sancionador. Igualment, i com ja ha referit en diferents ocasions l'APDCAT la persona reclamant té dret a accedir a la informació de l'expedient que faci referència a la seva persona, incloses les dades de categories especials i a la informació aportada sobre ella tant per la persona investigada com pels possibles testimonis, llevat que respecte d'aquestes terceres persones concorrin circumstàncies concretes que en justifiquin la limitació.

En definitiva, aquesta Comissió empara el dret d'accés parcial a la informació sol·licitada per la persona reclamant amb el benentès que és responsabilitat exclusiva de l'Ajuntament aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució. Igualment, l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes té la obligació, si escau, de notificar als tercers afectats per la sol·licitud d'accés a la informació que queda obligat lliurar-la en els termes d'aquesta resolució, a fi que puguin exercir les accions que corresponguin, a fi de defensar els seus drets o interessos. Recordar que en cas que hi hagi oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu (article 34.4 LTAIPBG).

4. Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur

activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada ha de formar part del registre general, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Seguretat i prevenció de riscos laborals* (codi 0065), sèrie *Denúncies de personal per assetjament laboral* (1542).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de novembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1152/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a l'accés a la informació d'acord amb les consideracions formulades en el fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1152/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.